

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal for at svare.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Først til hr. Frank Aaen og dermed også til fru Tove Fergo, det var jo det samme spørgsmål, nemlig om man ikke kan være bekymret over, at vi gentager den situation, vi kender, at man putter et nyt substitutionsstof ind, og så bliver det svaret: Det mener jeg nok er en oplagt risiko, hvis vi ikke passer på og presser på; det vil jeg godt medgive.

Men jeg synes jo, at forskellen netop er, at den erkendelse har vi fra metadon, og dermed vel også grunden til, at det lykkedes at få tredoblet behandlingsindsatsen.

Det er dog et stykke vej. Men man kan stadig væk godt være bekymret. Og det, man kan være bekymret for, er jo, at det her jo ofte er nogle centrale vurderinger. Ét er, hvad Folketinget vedtager; beslutningerne tages ude i amterne. Vi var jo så bekymrede over graden af decentraliseringen, at vi som bekendt flyttede beslutningerne her fra kommunerne til amterne for at sikre større ensartethed i tilbudene.

Men jeg mener bestemt, at Folketinget konstant skal være på vagt. Jeg mener, at de politiske partier skal være på vagt, også for, at det her ikke skrider. Det her er jo ikke noget vidundermiddel, der klarer alle problemerne, det har jeg aldrig hævded.

Til hr. Jørgen Winther, der godt vil have en fast talgrænse på: Hvordan har Lægeforeningen det med at uddele morfin f.eks.? Der har vi ikke sagt, at der kun er 300, der må få morfin, vel? Og hvis der er flere cancerpatienter, der har brug for dæmpende ting i afslutningen af livet, kan man så sige, at vi desværre er nået tallet 300 nu, så nummer 302 kan ikke få det? Vil det ikke i virkeligheden være et umenneskeligt synspunkt?

Men hvis det, hr. Jørgen Winther spørger om, er, hvor mange jeg personlig forestillede mig, der skulle være omfattet af sådant et forsøg – men jeg er ikke ekspert – så vil jeg sige, at mine tanker går på måske 300, måske 400, i den størrelsesorden, som ville være det relevante i forhold til et sådant forsøg.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er meget optaget af, hvem det er, som kan kvalificere sig til at deltage i de forsøg, som SF gerne vil have sat i gang. De, som kan deltage, er

omtalt som de mest belastede, de mest udsatte – det er marginalgrupper – og så står der, at de skal være minimum 18 år.

Hvordan kan vi være sikre på, at det bare omfatter en ganske lille procentdel, som man har talt om tidligere? For med det her kunne det se ud, som om det er 90-95 pct. af alle narkomaner i Danmark, der ville kunne kvalificere sig til at deltage i forsøget.

Og man skal have været i behandling før. Men hvilken behandling har man fået, når man kun er 18 år?

Så bliver der også sagt, at det, at narkomanerne kan deltage i det her forsøg, ligesom skal være et incitament til videre behandling. Men med baggrund i det, som vi netop har talt om i dag, at vi har få behandlingspladser, og at narkomanerne tigger og beder om at komme i behandling, er det så ikke uanstændigt at sige til narkomanerne, at det her er et incitament for at forsøge at få jer ind i videre behandling, når de faktisk ude i virkeligheden står og tigger og beder om at komme i behandling?

Så var der lige en lille kommentar omkring det med, om vi anså det for syndigt at være narkoman. Der vil jeg godt sige, at det nok hører hjemme i et helt andet forum, ovre i et teologisk forum, og er nogle teologiske ting, som vi nok ikke skal tage hul på her. Her i dag debatterer vi, hvad vi kan gøre for at gøre det bedste for de narkomaner, som er i en meget svær situation.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Der har været nogle bekymrede røster fremme om, hvorvidt manglerne i vores system ville føre til, at der kom flere på heroinbehandling, hvis man nu indførte sådanne forsøg.

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvndal, om han ikke kan bekræfte, og om han ikke tolker det på samme måde, som jeg gør, at i kommissoriet her står der, at ekspertgruppen skal fremlægge en faglig udredning om omfanget osv., osv., og hvilke resultater der foreligger og mangler.

Deler hr. Villy Søvndal min vurdering af, at der med hensyn til de mangler, der vil blive lagt frem, bl.a. vil blive peget på, at der mangler døgnpladser, der mangler umiddelbart osv., osv., og at det er et område, som overhovedet ikke vedrører stillingtagen til for eller imod heroin, men at det gælder generelt på dette her område, at vi skal have en viden om, hvor langt vi er kommet. Jeg deler hr. Villy Søvndals opfat-